Nr. 59. **Poznań, piątek 25. maja 1928.** **X. Rok.**

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na czerwiec 1928 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 4,75 złote. Na pocztach 5,09 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 5,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6,60 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 40 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 45 groszy. Zagranicą 50 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO“: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

Zagrożony byt przemysłu drzewnego Wielkopolski i Pomorza.

Zawsze pamiętać należy, że naszym obowiązkiem jest wywiązanie się z tych zadań, jakie nakłada na nas bieżący okres we wszystkich dziedzinach życia narodowego. Niezależnie od tego czy charakter owych zadań posiada specyficzne cechy polityki międzynarodowej, czy też jest o zakroju wybitnie gospodarczym, dążenie rządu i społeczeństwa winno skierowywać się do jednego wytycznego punktu, którym jest postęp.

Tak, tylko w progresie, oczywiście racjonalnym, a zatem budującym, leży nasza przyszłość, którą winniśmy utożsamiać z potęgą.

Wystarczy choćby na chwilę zrobić pobieżny tylko przegląd tak niedługiego zresztą szeregu lat naszej drugiej niepodległości, żeby stwierdzić, że w łonie narodu rozwija się pierwiastek twórczy.

Przeświadczenie o posiadaniu tak niezmiernie cennego waloru, musi być dla nas motorem zapędowym do dalszych czynów; realizacja racjonalnych planów rozwojowych nie powinna utknąć na martwym punkcie lub przechodzić jakieś etapy, ponieważ one nietylko paraliżują zdrową, elastyczną inicjatywę, lecz nawet przyczyniają się do cofania się wstecz, które pociąga za sobą upadek polityczny, kulturalny, moralny i ekonomiczno-gospodarczy.

Słowem, niweczy się cały dorobek myśli i czynów.

Wprowadźmy na arenę rozważań nasze życie gospodarcze, którego dzieje minionych stuleci każdy z nas zna. Wiemy również historję jego przekształceń rozwojowych w okresie powojennym.

Obserwujemy czas przeżywany obecnie, jaki się toczy po płaszczyźnie gospodarczej naszego kraju i każdy z nas, na podstawie indywidualnej obserwacji, stawia horoskopy co do dalszego rozwoju gospodarczego w takim lub innym świetle, zależnie od stanowiska jakie zajmuje odnośny obserwator.

Orjentując się w obecnem położeniu gospodarczem Polski, należy sobie wyraźnie uświadomić, że w skali bezwzględnej, stan naszego gospodarstwa krajowego musi w nas poruszyć głębszą troskę i niezachwiane uświadomienie, że tylko ogromnym nakładem mrówczej pracy możemy dojść do realnego, zupełnego rozkwitu, możemy stanąć u wrót wielkich sukcesów.

Te materjalne zagadnienia, które wiążą się z dążeniem duchowem do osiągnięcia powodzenia, t. zn. podniesienia dobrobytu społecznego, tworzą jedno skupienie, jakie jest wyrazem potrzeb racjonalizacji i rozwoju życia gospodarczego.

Każda dziedzina jego ma natomiast swe odrębne kwestje, jak np. kwestja kredytów lub normalizacji ogólnych stosunków eksportowych, względnie uregulowanie wewnętrznych stosunków handlowych, które zasadniczo różnią się co do rodzaju w poszczególnych gałęziach wytwórczości krajowej, jednakowoż zgrubsza wykazują identyczne cechy dla całego przemysłu i handlu.

Każdza dziedzina gospodarcza, każdy przemysł jest opasany łańcuchem zagadnień, który częstokroć służy jako wskaźnik niedomagań i potrzeb danego przemysłu.

Dobrze jest nam znany ów łańcuch, okalający przemysł drzewny; ogniwa jego są wyraźnie widoczne w życiu codziennem tego przemysłu, w jego ustawicznych utarczkach z zmiennościami warunków bytu, które niestety przeważają skalę ujemnych zjawisk.

Składa się na to wiele przyczyn, a są one wynikiem takich pociągnięć sfer rządowych, które w mniejszym lub większym stopniu odbiegają od zasad racjonalnej polityki gospodarczej.

Do tych przyczyn zaliczamy przedewszystkiem kardynalne, powszechnie znane i bijące w oczy swym ogromem, takie błędy, jak zdążający w szybkiem tempie na manowce gospodarcze zagraniczny handel drzewny.

Oglądając się wstecz, wyraźnie widzimy ten nieracjonalny kierunek. Kilka lat wywozu drewna zagranicę, pozostawiły długą smugę cyfr, świadczących o nieobliczalnym eksporcie drewna okrągłego. Jest to głęboka rana, zadana organizmowi gospodarczemu i nie zabliźnia się ona, lecz niestety — pogłębia się.

Patrząc wprzód, trudno przewidzieć poprawę, przynajmniej w bliskiej przyszłości, a tymczasem to nienormalne zjawisko w świecie gospodarczem o symptomach chronicznego zła, pokrywa się pleśnią biernego przyglądania się wywozowi surowca drzewnego wzamian za wpływy do kas skarbowych i prywatnych.

Czy jednak ten pieniądz, będący wabikiem, złudą wzrostu dochodów z handlu zagranicznego, zasłoną na oczy, przyniesie państwu choć w części te korzyści, jakieby wynikły z sprzedaży tegoż drewna, przetartego w krajowych tartakach?

Jakby na urągowisko tuż za kordonem Rzplitej, rozwijają się ośrodki tartaczne, tętni bujnem życiem przemysł drzewny, podczas gdy w odległości kilkunastu mil na wschód, znajdują się zakłady tartaczne, które zwracają na siebie uwagę bezruchem, martwotą lub w najlepszym razie pracują jednym trakiem na zamówienie miejscowych, rzadko zagranicznych odbiorców.

W takich warunkach trudno nie przewidzieć losu przemysłu tartacznego na zachodnich rubieżach kraju.

Właśnie tam, gdzie współzawodnictwo na polu gospodarczem przyjęło charakter intensywny, chociaż w postaci cichej walki, gdzie w bezpośredniej styczności z potęgującym się przemysłem obcego państwa nasz przemysł winien rozwinąć się ponad stan posiadania, na tej ziemi tartacznictwo wskutek nieodpowiedniej polityki handlowej zmierza do upadku, innemi słowami, splot warunków egzystencji, zmusza do sromotnej kapitulacji przed swym sąsiadem.

Konsekwencje zamarcia tej gałęzi przemysłu narodowego na Kresach Zachodnich każdy może przewidzieć.

Kto poniesie za to odpowiedzialności?

Dzięki takiemu stanowi rzeczy paraliżuje się w zarodku wielkie możliwości ekspansji gospodarczej Polski; siłą istniejącego faktu i wynikających z niego rezultatów tłumi się nie bezwiednie tężyznę jednej z poważnych odgałęzień przemysłu krajowego — za cenę doraźnych zysków.

Dzieje przedwojenne przemysłu tartacznego Wielkopolski i Pomorza, dostatecznie przekonywują o potrzebie troskliwej opieki nad rozwojem tej dziedziny w dobie obecnej.

Jak wiadomo, w okresie niewoli rozwój tartacznictwa na tych ziemiach dokonywał się dzięki przywozowi surowca z Rosji i Austrji. Rozwój w tym kierunku zdążał szybko naprzód, ponieważ z jednej strony ułatwiała mu racjonalna polityka uprzemysłowienia kraju, z drugiej zaś strony wpływała nań ta okoliczność, że znaczne partje drewna okrągłego sprowadzano spławem do Bydgoszczy, gdzie przecierano je na tartakach. W postaci uszlachetnionej drewno następnie wysyłano na krajowe rynki, koleją.

Właśnie ten fakt, że z okręgu pomorskiego i poznańskiego wywożono półfabrykaty tylko do zachodnich i południowych prowincji Rzeszy, a nie zagranicę, tłómaczy dzisiejszą słabą odporność przemysłu tartacznego na wszelkie ujemne objawy.

Bezwarunkowo w lepszem położeniu znajduje się przemysł tartaczny w Małopolsce, pomimo, że dzielnica ta była terenem zaciekłych walk w czasie wojny światowej.

Wskutek działań wojennych przemysł tartaczny Galicji poniósł ogromne staty: niemal 70 proc. zakładów zostało doszczętnie zniszczonych. Już w pierwszych latach niepodległości, głównie wskutek prywatnej inicjatywy, a również dzięki pomocy rządowej (sprzedaż budulca na ulgowych warunkach), przemysł tartaczny w tej dzielnicy począł szybko rozwijać się, przyczem budowano nowe zakłady w bezpośredniej odległości od źródeł surowca, co pozwalało utrzymać ciągłość pracy.

Tych warunków nie widzimy na ziemiach zachodnich, gdzie rezerwy leśne są ograniczone (550.755 ha lasów państw.) a ilość tartaków (czynnych i zamkniętych z braku czy to surowca czy też zamówień) nie uległa zmianie, ponieważ ta część kraju pozostała na uboczu od działań wojennych, natomiast liczba tartaków była obliczona nie na miejscowy surowiec, lecz na import z państw sąsiednich.

Z tego wynika, że dla zupełnego rozwoju przemysłu tartacznego Pomorza i Wielkopolski, należałoby sprowadzać większe ilości surowca z okręgów północnych i wschodnich naszego kraju.

Jest to o tyle niemożliwe, a conajmniej bardzo utrudnione, o ile weźmiemy pod uwagę: 1) koszty transportu, na które przeciętny tartacznik, nie może sobie pozwolić oraz 2) brak źródeł zbytu produkcji tartacznej, nawet w dobie światowego popytu na drewno.

A brak tych źródeł jest pierwszym rezultatem obesłania zagranicznych rynków drzewnych naszym surowcem.

Nie tracimy nadziei, że ustawiczne kołatanie przemysłu drzewnego do sfer, kierujących zagraniczną polityką handlową, o stworzenie trwałej zapory dla wywozu surowca i przez to ułatwienie zbytu produkcji tartacznej, odniesie wreszcie pożądany skutek.

Oby jaknajorędzej.

Nowy okólnik o podatku obrotowym.

Z brzmienia nowego okólnika ministerstwa skarbu, wystosowanego do izb skarbowych, wynika że wymiar podatku obrotowego podlega pewnemu przekształceniu, które przynosi ulgę płatnikom w uiszczeniu zaległych i bieżących kwot na rzecz skarbu.

Według tego okólnika, jednoprocentowa stawka, obowiązuje wszystkie operacje handlowe, a noszące charakter hurtowych sprzedaży.

Nowe rozporządzenie przewiduje prowizoryczne zbadanie odwołań od wymiaru podatku obrotowego za rok ub. i odpowiednio do definitywnych wyników badania, do pewnego terminu obniżyć pełne ściągnięcie należności skarbowej do takiego poziomu, jaki ustalają sumy obrotowe, obliczone prowizorycznie lub, jeśli stawki podatkowe były nieściśle obliczone — w stosunku do sumy obliczonej prawidłowo.

Łącznie z tem przewiduje się też ograniczenie wysokości kwot zaliczkowych, przypisanych na okres kwartalny r. bież.

Obowiązek przeprowadzenia tych badań dotyczy naczelników urzędów skarbowych lub ich zastępców, którzy wykonują je samoistnie, względnie za pomocą powołanych do tego celu członków komisji szacunkowych, lub też rzeczoznawców, wybieranych przez naczelników urzędów skarbowych.

Pozatem do obowiązku naczelników urz. skarb., należy dokładne sprawdzenie, czy materjały, które służyły podstawą do ustalenia wysokości podatku obrotowego za 1927 r., zostały ściśle wykorzystane.

Na zasadzie tego okólnika różnica, wynikająca z sumy oznaczonego podatku obrotowego za 1927 r. lub też z sumy wymiaru, ustalonej tylko prowizorycznie, a zaliczkami przypisanemi na ten sam rok, może być spłaconą (z uniknięciem przewidywanych kar za przekroczenie terminu i odsetek ściąganych od dnia upływu tego terminu) w dwóch równych częściach, które należy kolejno uiszczać do dnia 21 maja i 15 czerwca r. bież.

Powyższe daty płatności nie obowiązuje 14-to dniowy termin ulgowy.

Przekroczenie czasu zwłoki uiszczenia należności na rzecz skarbu pociąga za sobą utratę ulg oraz bezzwłoczne ściągnięcie zaległych kwot, drogą przymusową, przyczem urząd skarbowy nakłada karę za przekroczenie ustalonego czasu zapłaty w odpowiedniej wysokości, licząc od dnia przewidywanych rozporządzeniem terminów płatności. Do tego jeszcze dochodzą ewentualne koszta egzekucyjne.

Mogą jednak zajść wypadki, że niektóre odwołania od wymiaru podatku obrotowego nie zostaną przedwstępnie zbadane do czasu spłacenia pierwszej części należności t. j. do dnia 20 maja wł., natenczas prze-

widuje się obniżenie wysokości kwoty, przypadającej na pierwszą część spłaty, na poczet podatku za ub. r. do połowy uiszczonego podatku za 1926 r. dołączając do tej sumy 30 proc.

Jeśli płatnik nie uiścił całą lub nawet część zaliczki kwartalnej, przypisanej na 1927 r. (jaką wyraźnie przewiduje ar'. 56 ustawy p. 2), wówczas odnośne instytucja skarbowa jest uprawnioną do natychmiastowego przymusowego jej ściągnięcia łącznie z karami za zwłokę, której wysokość oblicza się od dnia ustalonych terminów płatności zaliczeń, tudzież pobiera się ewentualne koszta egzekucyjne, pomijając te sumy zaliczkowe, którym przysługują ulgi, ustanowione poprzednio, drogą rozłożenia na raty lub prolongowania daty uiszczenia należności.

Nowe rozporządzenie przedłuża również terminy płatności zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu za pierwsze półrocze r. bież.

Terminy te ustalone w następujący sposób: zaliczka za I kw. ma być spłaconą do 15 lipca br., natomiast za II kw. — do 15 sierpnia br. włącznie.

Jak przy ulgach płatności różnicy w oznaczonym czasie pomiędzy kwotą wymierzonego podatku obrotowego a zaliczkami, tak też i w powyższych terminach niema zastosowania 14-to dniowego, ulgowego terminu.

Zastosowanie rospon (dykty) do wyrobu kół zapędowych.

Przy budowie maszyn, drewno wciąż ma szerokie zastosowanie.

Specjalne właściwości rospon wysuwają je na pierwszy plan przed innymi materjałami drzewnymi, używanymi przy budowie maszyn.

Właściwości te są następujące: 1. możliwość otrzymywania jednolitej powierzchni o wymiarach 1,5 x 1,5, 2. posiadają znacznie większą jednostajność pod względem mechanicznych właściwości niż ma je drewno, 3. minimalne wysychanie rospon, a co zatem idzie, zupełne nie paczenie się i nie zmienianie się w objętości.

Pomimo tych wszystkich zalet, rospony dotychczas mają zbyt małe, a w każdym razie niedostateczne zastosowanie przy budowie maszyn.

Przed wojną, na równi z metalowemi (stalowe, żeliwne) kołami zapędowemi bardzo szeroko były rozpowszechnione drewniane koła zapędowe.

Ogólnie znaną i stwierdzoną jest rzeczą, że drewniane koła zapędowe, dobrze skonstruowane i zbudowane, posiadają cały szereg zalet, których brak kołom stalowym i żeliwnym.

Zalety te są następujące: 1. nadzwyczaj łatwy montaż i demontaż tych kół, 2. mała waga, 3. lepsze połączenie z pasem, co daje daleko wyższy procent siły pociągowej niż przy kołach metalowych, 4. daleko mniejsze możliwości rozerwania się koła, gdyż przy rozerwaniu się — dużą rolę odgrywa siła odśrodkowa, która w drewnianych kołach zapędowych jest bardzo nieznaczną.

Ujemną stroną drewnianych kół zapędowych jest stosunkowa ich drogość.

Średnia ich wartość przed wojną wahała się zależnie od wielkości kół.

Przedstawia to z podzieleniemna grupy poniższe zestawienie:

I. grupa, koła zapędowe małych rozmiarów od d = 6", b = 6" do 24", b = 6" (d — średnica koła, b — szerokość jego), II. grupa, koła średniej wielkości od d = 25", b = 8" do d = 40", b = 12", III grupa, koła dużej wielkości od d = 42", b = 14" do d = 96", b = 14". (Dokończenie nastąpi.)

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Wobec tego, że w wynikach umieszczonych w Nr. 57 Rynku z dnia 21. V. r. b. w sprawozdaniu z licytacji z Nadleś. Kąty z dnia 10. V. r. b. zaszły błędy, a mianowicie zaczynając od osika— szczapy opałowe — odnoś e cyfry przesunięte zostały o jedną w górę, jak również opuszczono znak krzyża przy chorej sośnie— przeto podajemy te wyniki powtórnie w dzisiejszym numerze.

REDAKCJA.

Nadleśnictwo Panstwowe Kąty D. L. P. Poznań.

Licytacja w dniu 10. maja 1928 r.

Dąb B	III kl.	za m3	61.90	zł.
„	IV „	„	59.37	„
„	szczapy opałowe	za mp.	13.00	„
„	wałki „	„	11.61	„
Buk i twar.	szczapy opałowe	„	13.70	„
„	„ wałki „	„	11.32	„
Olcha	szczapy opałowe	„ }	11.00	„
„	wałki „	„ }		
Osika	szczapy „	„	11.00	„
Sosna	II kl.	za m3	70.00	„
„	III „	„	61.75	„
„	IV „	„	42.00	„
„	† I „	„	60.00	„
„	† II „	„	55.00	„
„	† III „	„	46.00	„
„	† IV „	„	34.57	„
„	† szczapy opałowe	„	12.00	„
„	† wałki „	„	10.00	„
„	drągi I kl.	za szt.	3.30	„
„	„ II „	„	2.40	„

Nadleśnictwo Państwowo Dąbrowa D. L. P. Bydgoszcz

Submisja w dniu 16. maja 1928 r.

Brzoza	szczapy opałowe	za mp.	9.00	zł.
„	wałki „	„	7.00	„
Olcha	szczapy „	„	9.06	„
„	wałki „	„	7.00	„
Sosna	I kl.	za m3	56.30	„
„	II „	„	56.31	„
„	III „	„	55.21	„
„	IV „	„	35.27	„
„	szczapy opałowe II kl.	za mp.	9.68	„
„	wałki „ II „	„	7.12	„
Świerk	IV kl.	za m3	36.77	„

Nadleśnictwo Państwowe Czeszewo D. L. P. Poznań.

Licytacja w dniu 19. maja 1928 r.

Dąb	drągi I kl.	za szt.	4.00	zł.
Brzoza	„ I „	„	3.93	„
„	wałki opałowe II kl.	za mp.	12.67	„
Sosna	drągi II kl.	za szt.	4.20	„
„	szczapy opałowe II kl.	za mp.	12.19	„
„	wałki „ I „	„	10.99	„
„	„ „ II „	„	8.77	„

Nadleśnictwo Państwowe Czeszewo D. L. P. Poznań

Licytacja dniu w 27. maja 1928 r.

Dąb	I—V kl. 122.67 m3	za m3	73.29	zł
„	szczapy użytkowe I kl.	za mp.	33.67	„
„	„ „ II „	„	19.78	„
„	„ opałowe II „	„	13.47	„
Jesion	II—V kl. 90.08 m3	za m3	71.33	„
„	szczapy użytkowe I kl.	za mp.	40.75	„
„	„ „ II „	„	20.14	„
„	„ opałowe	„	14.31	„
Wiąz	II—V kl. 10.55 m3	za m3	61.90	„
„	szczapy użytkowe II kl.	za mp.	20.00	„
„	„ opałowe	„	14.00	„
Grab		za m3	13.57	„
„	wałki	„	11.09	„
Sosna	III kl.	„	60.52	„
„	szczapy opałowe	za mp.	13.38	„
„	wałki „	„	10.62	„

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	Termin godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. W R.D.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
26. V. 28	11^{00}	P. N. Kartuzy (kancelarja)	d. - toruńska	buk	I-IV	200	112,60		63—					
				świerk					285—		56	797	S	
	11^{00}	P. N. Szarłata (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	819	1150,32				57	801	S	
29. V. 28.	11^{00}	P. N. Pelplin (kancelarja)	d. - toruńska	buk	I-IV	473	321,24				56	798	S	
30. V. 28.	10^{00}	Szefostwo Budow. w Pozn. (leśn. Dziewicza Góra)	w. - pozn.								56	792	L	na drewno bud. i opał.
	11^{00}	Majętność Sławno (kancelarja)	w. - pozn.	sosna	II-IV		609,25				56	796	S	
	11^{30}	P. N. Mirachowo (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	III-IV	1104	288,35							
				świerk	I-IV	778	346,68				57	802	S	
	12^{00}	Kom. Obwod. w Sierakowie (droga Sieraków-Bucharzewo)	w. - pozn.								57	815	L	na większą ilość drzewa opałow, kopaln. i papierówki
	12^{00}	P. N. Boruszynek (kancelarja)	d. - pozn.	sosna				2597,90						
				świerk				174,78			53	774	S	
	13^{00}	P. N. Osie (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	964	1193,63				54	780	S	
31. V. 28.	11^{00}	P. N. Osieczno (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	II-IV	675	264,83	830,82						
				świerk	III-IV	8	3,24				57	807	S	w tem sosn. + 51,78 m3
	11^{00}	P. N. Sarniagóra (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	5888	4224,99	2485,31			58	825	S	
1. VI. 28.	11^{00}	P. N. Chylonja (kancelarja)	d. - toruńska	dąb	I-IV	220	147,87							
				buk	I-IV	2030	1128,59							
				brzoza	II-IV	54	26,07				57	808	S	
	12^{00}	P. N. Popioły (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	II-IV	1758	832,16	1717,57			57	817	S	
	13^{00}	P. N. Margonin Wieś (kancelarja)	d. - pozn.	sosna	II-IV	3432	1494,66	4804,32			57	818	S	
4. VI. 28.	11^{00}	P. N. Osie (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	174	120,98				57	809	S	
	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom	sosna	I IV		741,54				57	806	S	
	10^{00}	D. L. P. Radom (kanc. N. Miechów w Komorowie)	d. - radom	sosna			893,62							
				dąb			52,—							
				brzoza			114,29				58	823	S	
5. VI. 28.	10^{00}	P. N. Darzlubie (kancelarja)	d. - toruńska	dąb	I-V	75	46,28							
				sosna	I-IV	383	285,63							
				świerk	II-IV	42	11,93							
				brzoza	I-IV	32	9,84							
				buk	II-IV	249	98,47				57	812	S	
	10^{00}	P. N. Darzlubie (kancelarja)	d. - toruńska	buk	I-IV	384	250,61							
				grab	-II	1	0,58				58	813	S	
6. VI. 28.	10^{00}	P. N. Stary Sącz (kancelarja)	d. - lwowska	jodła } świerk }			1493,—				57	800	S	
	12^{00}	P. N. Boruszynek (kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV	2101	1088,07							
				świerk	III-IV	50	27,40				57	805	S	
		Liceum Krzemienieckie (kancelarja)	w. - łuckie	dąb			5000,				58	822	S	
8. VI. 28.	11^{00}	P. N. Ostróg (kancelarja)	d. - łucka	dąb			822,—							
				sosna			1108,—							
				jesion			67,—							
				brzoza			162,—							
				inne gat.			26,—			2887—	57	819	S	i 504 szt. podkł. sosn.
11. VI. 28.	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom	sosna			1209,45							
				jodła			525,44							
				dąb			55,09							
				buk			34,54				58	824	S	

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.

dnia 23. 5. 1928 r., na żyto: 50.50—52.00 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Pierwsza część **Vademekum** für die Forst- und Holzwirtschaft niebawem wyjdzie z druku. Zwracamy więc uwagę osób zainteresowanych na nasz anons w dziale ogłoszeń. **Administracja.**

Komunikat

Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu.

Taryfa związkowa polsko-włoska. Celem ustalenia listy artykułów, które mają być włączone do bezpośredniej taryfy związkowej polsko-włoskiej na przewóz towarów, prosimy uprzejmie o łaskawe odwrotne nadesłanie nam swych uwag i wniosków do sprawy powyższej.

Szczegółowo uzasadnioną odpowiedź prosimy nadesłać naipóźniej **do 31 bm.** do sekretarjatu Związku Przemysłowców Drzewnych, ul. Fredry 2.

Potoczny, sekretarz.

Turcja. Zapotrzebowanie Turcji na drewno tarte, ostatnimi czasy ogromnie się wzmogło, co stoi w związku z akcją budowlaną w stolicy tego kraju Angorą, która nabiera cech dużego, nowoczesnego miasta, jak również w Konstantynopolu i Smyrnie, w których to miastach dużą ilość budowli zniszczyły pożary.

Duże zapotrzebowanie na materjał skrzynkowy ujawnia przemysł owocowy i tabaczny. Poszukiwany jest również słabszy budulec, potrzebny do ogólnej rozbudowy kraju.

Całe te zapotrzebowanie Turcji pokrywają narazie Rosja, Szwecja i Austrja.

W roku 1927 importowano przeszło 30,000 ton materjałów tartych.

Według najnowszych badań lesistości Turcji, okazało się, że posiada ona wielkie, własne zapasy drewna i z tego tytułu, w celu ochrony własnego przemysłu drzewnego, ma zamiar wprowadzić wysokie cła ochronne na drewno importowane.

Lasy Turcji ciągną się szerokim pasem w około morza „Marmora" oraz pokrywają tereny Keramien'u, Tauru i dolinę Eufratu.

Posiadane przez Turcję, zapasy drzewa nadające się do wyrębu rzeczoznawcy określają na przeszło 120 milj. m. sześc. drewna miękkiego i 80 milj. m. sześc. użytkowego, drewna twardego.

Przeważającym gatunkiem drzewa twardego są: buk i dąb, miękkiego — jodła i sosna. W większych, ilościach, w drzewostanach mieszanych występują: klon, orzech, kasztan, jesion, brzost i różne inne odmiany drzew liściastych, oraz z iglastych — świerk.

Krajowy przemysł drzewny jest bardzo słabo rozwinięty.

Obok mniejszych, stałych tartaków — istnieje jeden, nowocześnie urządzony z 11 trakami w Boz-Ujak. Jako przyczynę słabego rozwoju przemysłu drzewnego w Turcji należy uważać, brak nowoczesnych urządzeń transportowych. Brak bowiem tam zupełnie kolejek leśnych i linowych, bitych dróg, oraz uregulowanych rzek. Niema też kapitałów inwestycyjnych, które powinny wpłynąć z zagranicy. Przemysłem drzewnym w Turcji zainteresowali się narazie Belgijscy, Angielscy i Austryjaccy przedsiębiorcy.

Z powodu przypadającego w poniedziałek 28. V. r. b. święta, następny nr. Rynku ukaże się we środę t. j. 30. V. 28 r. **Redakcja.**

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bart

Submisja na drewno użytkowe.

Państwowe Nadleśnictwo GNIEWOWO

powiat morski poczta i stacja kolejowa Reda

sprzeda na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu następujące drewno użytkowe z roku gospodarczego 1927/1928.

Nr. losu	Leśnictwo	Oddział	Rodzaj drewna	Sztuk	Dłużyce I kl.	II kl.	III kl.	IV kl.	V kl.	Razem m³	Odleg. od stacji kol. klm.
					m³						
1	Kamień	42	buk	16	4,48	5.66	4.02	—	—	14.16	
2	„	45a	sosna	646	—	1.56	26.09	107.77	—	135.42	10
3	„	52	„	1430	—	—	66.29	238.27	—	304.56	
4	Przetoczyno	61	buk	61	3.66	25.50	13.00	—	—	42.16	
5	„	62	„	81	19.28	43.59	9.41	—	—	72.28	11
6	Zagórze	95b	dąb	67	3.12	4.57	16.11	15.18	2.18	41.16	
7	„	„	buk	135	16.17	40.72	27.63	0 63	—	85.15	1
8	„	„	olsza	11	0.80	1.84	2.48	0.19	—	5.31	
9	„	116a	dąb	45	—	0.53	5.80	12.82	2.64	21.79	
10	„	„	buk	105	—	4.63	21 93	5.76	—	32.32	1,5
11	„	„	sosna	556	20.21	230.58	281 34	20,46	—	552.59	
12	Marjanowo	122a	buk	40	2 85	10.32	9.27	—	—	22.44	
13	„	122b	dąb	129	11.12	4 '.72	29.88	0.91	—	84.63	
14	„	„	buk	74	2.48	12.18	19.51	0.13	—	34.30	4
15	„	„	sosna	54	61.55	23.78	8.51	2.36	—	96.20	
16	„	158	buk	19	—	8.50	3.12	—	—	11.62	5
17	„	167b	„	87	—	8.25	29.73	1.06	—	39.04	
18	Gniewowo	179a	„	103	13 66	36.69	24.05	—	—	74.40	
19	„	187c	„	84	2.96	14.88	24.13	0.44	—	42.41	
20	„	175, 176	„	37	4 16	15.48	5.71	0.78	—	26.13	
21	„	167,176,179,193	dąb	szczapy użytk. 5 mp. I kl. 61,40 mp. II kl.						66 40 mp.	4
22	„	187c	„	„ „ 3',00 „ „						31.00 „	
23	„	„	buk	„ „ 28,00 „ „						28.00 „	
24	„	167,176,179,193	„	„ „ 18 „ , 28,60 „ „						46.60 „	

Pisemne oferty w kopertach zalakowanych z napisem „Su'misja na drewno użytkowe" należy nadesłać do Nadleśnictwa do **dnia 8. VI. 1928 r.** godz. 11-tej poczem nastąpi otwarcie ofert.

Cenę należy podać za 1 m3 lub 1 mp. na każdy los osobno w złotych i dziesiętnych złotego w cyfrach i słowach. Ponadto winien oferent złożyć pisemne oświadczenie, że znane mu są warunki sprzedaży obowiązujące w lasach państwowych, którym poddaje się bez zastrzeżeń.

Wadjum w wysokości 5% ogólnej oferowanej ceny kupna należy wpłacić gotówką lub papierach wartościowych przed rozpoczęciem submisji w Nadleśnictwie.

Zatwierdzenie ofert zastrzega sobie Dyrekcja Lasów Państwowych w Toruniu. Za jakość drewna Nadleśnictwo nie odpowiada. Bliższych wyjaśnień co do warunków udziela Nadleśnictwo.

833 **Państwowy Nadleśniczy.**

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.